

Forsyningstilsynet
Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Mail: post@forsyningstilsynet.dk

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Dansk Fjernvarmes høringssvar vedrørende anmeldelse af tarifmodel 3.0 – sagsnummer 20/12027

8. Marts 2021
Side 1/11

Dansk Fjernvarme har udarbejdet høringssvar om Dansk Energi's vejledning Tarifmodel 3.0, som har til formål at justere danske el-distributionselskabers mulighed for at fastlægge tariffer for betaling af transportydelser i distributionsnettene. Tarifmodellen skal træde i stedet for branchevejledningen "Tarifmodel 2.0". Modellen videreudvikler tidsdifferenteringen, tilføjer et effektelement for højspændingskunder samt opdaterer modellen som følge af, at energispareforpligtelserne forsvinder og skabelonafregningen ophører.

Hovedproblemstilling

Tarifmodellen opretholder vandsfaldsmodellen uanset at denne er forældet i forhold til at megen produktion sker decentralt og at central produktion langsomt svinder ind. Det medfører bl.a. at der fortsat i Danmark transporteres elektricitet, hvor der ikke betales for transporten (f.eks. elektricitet som eksporteres ud af distributionsnet), hvilket medfører et fortsat forvridende og ikke omkostningsægte betalingssystem, idet forbrugere belastes med omkostninger hertil.

Der indføres en effektbetaling for større kunder på A og B-høj niveau, men det er ikke synliggjort, at de forbrugere som ikke betaler for effekt bidrager tilstrækkeligt til det samlede effektbehov.

Der indføres en tidstarifiering for at understøtte fleksibelt elforbrug. Tidstarifieringen diskriminerer A og B kunder om vinteren med spidslastperiode fra kl. 6 til 21 sammenlignet med C kunder som kun pålægges spidslast mellem kl. 17 og 21.

Der opretholdes uændret tarifiering for egenproducenter og producenter, hvilket for egenproducenternes vedkommende på A og B niveau ikke er objektivt, da effektbetaling bør ophæve behovet for opkrævning af rådighedsbetaling.

Konklusion

Modellen gør ikke op med vandsfaldsmodellen, hvilket medfører fortsat forvridning, diskriminering og mangel på omkostningsægte tariffer. Der er behov for en tarifmodel som er omkostningsægte, rimelig og ikke diskriminerende.

Den særlige diskriminering af store forbrugere med høj benyttelsestid som der hidtil har været i det Danske tarifsysteem opretholdes desværre med tarifmodel 3.0 og det ser ikke ud til at den indførte model for beregning af effektbidrag rykker på dette.

Tidstarifieringen giver incitament til fleksibilitet og vil blive benyttet af Fjernvarmeværker til at flytte forbrug, men er desværre kun baseret på forbrugsprofiler og ikke den del af produktionen som belaster elnetene, medfører investeringer og giver flaskehalse. Derudover er der en diskriminering af A og B kunder ved at disse pålægges spidslast i længere periode (15 timer) end C kunder om vinteren (4 timer) samt at der gives en rabat til C-kunderne om sommeren på hverdage i dagtid.

Modellen forbedrer ikke vilkår for egenproducenter, idet den diskriminering, som giver anledning til overhovedet at opkræve rådighedsbetaling, opretholdes.

Sammensætningen modellerne og tidstarifferne efterlader et billede af rabatter til individuelle forbrugere på bekostning af erhvervskunder, på samme vis som opleves i forbindelse med de tilslutningsvilkår som var i høring for nyligt - og det er ikke kønt.

Generelt

Generelt bør betalingssystemet gøres omkostningsægte, dvs. faste årlige omkostninger til måling og administration betales via årligt abonnementsbetaling, faste omkostninger til kapacitet mv. af månedlig kr./kW kapacitetsbetaling og variable omkostninger via. variable kr./kWh priser. Variable priser bør ideelt set være på timebasis.

Elpatroner, batterier, afbrydelige vindmøller, afbrydelig produktion og andre afbrydelige løsninger som aflaster elsystemet og leverer fleksibilitetsprodukter bør friholdes for kapacitetsbetaling, men pålægges at etablere kabel til transformator (Tilslutningsbetingelser). Dette skyldes at afbrydelige løsninger ikke medfører investeringer til netforstærkninger, frigør kapacitet i spidslastperioder samt balancerer forbrug og produktion lokalt.

Offentlige forpligtelser som udføres af elsystemet og som er indeholdt i tariffer bør opkræves omkostningsægte. Det vil for eksempel ofte være tilfældet at en omkostning knytter sig til antallet af forbrugere/målere frem for den mængde elektricitet som sælges og dermed bør omkostningen opkræves i kr/måler/år. Andre betalinger som dækker årlige omkostninger, f.eks. betalinger for tilsyn, bør opkræves over abonnementet som betales for et år af gangen.

Det bør overvejes om producenter på lige fod med forbrugere skal betale for tilsluttet kapacitet (Kapacitetsbetaling) såfremt produktionen ikke er afbrydelig. Vanskeligheden ved dette er, at tilskudssystemet til vedvarende elproduktion samtidig må revideres for at finansiere den øgede omkostning.

I det omfang at elproduktion i ethvert elnet overstiger forbruget i samme elnet bør de elproducerende enheder betale de gældende tariffer for transport for den andel af den

producerede elektricitet som eksporteres - på timebasis. At lade elnettets forbrugere betale omkostningerne til denne transport ud af elnettet er et udtryk for diskrimination og krydssubsidiering, idet forbrugere ikke modtager nogen ydelse.

Egen producenters udveksling med elnettet bør måles og afregnes på timebasis, således at elnettet ikke anvendes til lagring af elektricitet uden betaling. Alle egen producenter, dvs. industrielle, fjernvarmeselskaber, kommercielle og private skal kunne forsyne sig selv med elektricitet, såfremt forbrug og produktion er placeret på samme matrikel eller på matrikler som støder op til hinanden (Nettoafregning).

Forbrugersammenslutninger, forbrugerejede selskaber samt virksomheders anlæg i samme geografiske område (Borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber) bør tillades at etablere direkte elektriske forbindelser mellem produktion og forbrug. Eldistributions-selskaber bør som alternativ til direkte forbindelser kunne tilbyde adgang mellem produktion og forbrug mod betaling af faktiske omkostninger for benyttelse af faktiske net (Friholdes for tariffer for transport i net som ikke anvendes), således at øvrige distributionskunder ikke påføres omkostninger som følge af 3.partsadgangen.

Egen producenten bør ikke kunne friholdes for at betale for omkostninger for den faktiske anvendelse af det kollektive elnet. Afbrydelige elproducenter bør kunne friholdes for kapacitetsbetaling på tilsvarende vis som andre afbrydelige anvendere af elnettet.

I det omfang tariffer og betalinger ikke følger ovenstående er Dansk Fjernvarme uenige i principperne.

Kommentarer til forslagets enkeltpunkter

2.2.1 Omkostningsægtehed og rimelighed

Dansk Fjernvarme er enig i udtrykket "Den der belaster nettet, skal dække de relaterede omkostninger". Når over 70 % af netselskabernes omkostninger er faste omkostninger, men hovedparten af indtægterne opkræves via variable betalinger, kan betalingssystemet i sagens natur ikke være omkostningsægte, idet de forbrugere som udnytter nettet i mange timer vil komme til at betale forholdsvis for meget i forhold til dem som benytter nettet i få timer.

DE skriver: "Belastning af nettet sker for de mindre kunder typisk ved, at store kundegrupper bruger energi samtidigt, og dermed drives behovet for kapacitet. For større kunder drives behovet for kapacitet dels af energiforbruget og samtidigheden heri, men også i høj grad af de store enheders behov for kapacitet til deres individuelle effekttræk". Disse to sætninger er generelt noget vrøvl, men anvendes ikke desto mindre til at diskriminere mellem store og små kunder. Belastning for en kunde kan ikke forårsages af en anden både hvad angår energi og effekt.

Dansk Fjernvarme oversætter sætningerne således: På trods af at de små kunder via deres samtidighed belaster nettet mest, lader vi deres samtidighed komme dem til gode i

modsatning til store kunder som må betale for deres fulde kapacitetsbehov, uanset at store kunder både har samtidighed og ikke nødvendigvis trækker det fulde effektbehov.

Dette medfører hverken omkostningsægtehed eller rimelighed.

2.2.2 Kollektivitet og ikke-diskrimination

Dansk Fjernvarme er enig med DE i, at der er et kollektivt hensyn som bør medføre at tariffene i samme net bør være ens for alle uanset geografisk placering. I forhold til Elforsyningslovens § 73 fortolker Dansk Energi dog dette snævert, idet der ifølge Dansk Fjernvarmes synspunkt godt kan være forskelle mellem køberkategorier, som ikke har noget med den geografiske placering at gøre, men som kan indikere det hensigtsmæssige i at opkræve forskellige priser for forskellige typer kunder.

Den snævre fortolkning opstår i forbindelse med indtægtsrammereguleringen. Er der en køberkategori, som via sin indretning kan levere særlige ydelser og dermed spare de øvrige forbrugere for omkostninger, så ville en sådan køberkategori i en fjernvarmeregulering kunne få en rabat indtil det punkt at rabatten ikke påfører øvrige kunder øget omkostninger. For elsystemet, hvor indtægtsrammeregulering er det væsentlige, vil en sådan køberkategori ikke kunne opnå en lavere tarif, idet de øvrige kunder derved automatisk vil skulle betale mere for at udfylde indtægtsrammen. Kollektiviteten går dermed for vidt i fortolkningen og kommer til at diskriminere de kunder som sparer systemet for omkostninger f.eks. via levering af fleksibilitet, lagring og afbrydelighed, idet der ikke er villighed til at dele besparelser med kunderne.

2.2.3 Objektivitet og teknologineutral

DE skriver: "Udover de kompleksiteter, der altid er forbundet med særlig tarifmæssig behandling af bestemte teknologier, vil det i øvrigt gøre sig gældende, at en fordelagtig tarif til bestemte teknologier alt andet lige medfører, at andre kunder vil opleve en større regning. Dette ville stride imod hensynet til omkostningsægtehed, og rimelighed og vil stride mod lovgivningens krav om at tarifieringen ikke er diskriminerende".

Denne sætning benyttes som argumentation for, at der ikke kan oprettes særlige køberkategorier for kundegrupper som leverer fleksibilitet, lagring og besparelser mv. til elsystemet. Det forhold at der ikke oprettes køberkategorier for kunder som sparer elsystemet for omkostninger sammenlignet med andre, medfører indirekte at de kunder som påfører større omkostninger pga. manglende fleksibilitet får en rabat, hvilket hverken er omkostningsægte eller objektivt.

Når fjernvarmeselskaber producerer varme ved hjælp af elektricitet leveres der stor fleksibilitet, idet forbruget er knyttet op mod elmarkedet, varmelagre og afbrydelighed. Elforbrug i fjernvarmesystemer koster derfor mindre for elsystemet end der samlet set betales kollektivt, hvilket objektivt set medfører, at det nuværende system såvel som den tarifvejledning som nu fremlægges, fastholder fjernvarmeselskaberne i en overbetaling sammenlignet med uflexible og uafbrydelige kunder i samme net. Derfor er ovenstående sætning medvirkende til at fastholde et diskriminerende system, da de forbrugere som vil

opleve en større regning ved et system som belønner fleksibilitet, betaler for lidt i det nuværende system. Dertil kommer som nævnt, at indtægtsramme reguleringen ikke giver elnet selskaberne incitament til at dele besparelser med den forbruger som afstedkommer en besparelse, men til at sende regningen videre til andre forbruger for at udfylde indtægtsrammen.

2.2.4 Prissignaler, der skaber incitamenter

Ingen bemærkninger

2.2.5 Enkelthed og transparens

Dansk Fjernvarme er enige i, at enkle og tydelige priser tjener kunder og elnettet bedst. Hvis der med transparens menes, at kunder skal kunne se og agere på kendte priser, dvs. kunder skal kende priser på forhånd er Dansk fjernvarme enig, idet på forhånd kendte priser er en forudsætning for beregning af marginale priser både for forbrugere og producenter sætter når der købes og sælges på elmarkedet.

2.2.6 Afvejning af de forskellige centrale principper bag tarifieringen

Dansk Fjernvarme mener ikke der i lovgrundlaget gives rum for at Dansk Energi kan afveje de forskellige principper. Hvis de principper som Dansk Fjernvarme beskriver indledningsvis under generelt anvendes vil der ikke være modstrid mellem omkostningsægtighed og rimelighed samt kollektive hensyn.

Den såkaldte "helhedsvurdering" dækker over at vandfaldsmodellen ikke længere er tidsvarende i forhold til den struktur der er i elnettet og at betalingsmodellen dermed diskriminerer og forvrider betalingerne i forhold til omkostningsægtighed. Se blot på hvor store betalinger virksomheder med høj benyttelsestid på f.eks. 6000 timer må lægge i forhold til hvad en privat forbruger må betale for samme kapacitet i samme net og en benyttelsestid på for eksempel 2000 timer. Med en flad tarif ca. 3 gange så meget og med tidstarif lidt mindre, men fortsat alt for meget i forhold til at kapacitetsbehovet er den samme.

3.1 Den, der belaster nettet, skal dække de relaterede omkostninger – tidsdifferentiering af tarifferne og introduktion af en effektbetaling

Dansk Fjernvarme er bange for at den diskriminering af store kunder med høj benyttelsestid som beskrives ovenfor opretholdes i den øvelse Dansk Energi er ude i. Effektbetaling bør være for alle kunder og Dansk Fjernvarme har svært ved at se, at store kunder påvirker nettet særligt med deres individuelle effektbehov. Tværtimod bør der ses på fluktuerende kunder som har uafbrydelig elbilsladning, eldrevet opvarmningsbehov samt spidslast på bestemte tidspunkter f.eks. kogespidsen, idet disse trækker ikke blot særligt effektbehov i de underliggende net, men er også årsag til særligt effektbehov i de overliggende net uden dog at bidrage hertil pga. de flade kWh tariffer. Dansk Fjernvarme er derfor bange for, at adskillelsen af betaling for effekt mellem store og små kunder kommer til at opretholde den diskriminering som hidtil har pågået overfor kunder med høj benyttelsestid.

Dansk Fjernvarme anerkender, at tidstariffer er lidt mere omkostningsægte end flade tariffer, men bemærkningerne om fordelingen af omkostningerne mellem kundekategorierne samt vandfaldsprincippet bibeholdelse styrker mistanken om, at det system som ønskes indført ikke rykker nævneværdigt ved den diskriminering af forbrugere med høj benyttelsestid som pågår i dag.

3.2 Vandfaldsprincippet

Dansk fjernvarme mener tiden for vandfaldsprincippet er udtjent og at et betalingssystem som beskrevet under generelt burde indføres. Det største problem som følge af vandfaldsprincippet er, at der kan være betydelig transport fra lokal produktion op i net systemet og eksport ud af net systemerne, som ikke bidrager til transportbetaling, hvilket medfører, at forbrugere må betale herfor uden at der leveres nogen ydelse. Det medfører både forvridning, krydssubsidiering samt diskriminering af forbrugerne.

4.1 Kategorisering af kunderne

Dansk Energi overser at et 0,4 kV net normalt samlet set bør ansues som en kunde i 10 kV nettet på lige fod med de kunder som er direkte tilsluttet i 10 kV nettet. Den andel af omkostningerne som 0,4 kV nettet bør betale til 10 kV nettet bør være omkostningsægte i forhold til benyttelsen af 10 kV. Undtagelser for boligforeningen tilsluttet i 10 kV nettet, kunne undgås, hvis betalingen var omkostningsægte, idet det forekommer diskriminerende, at boligforeninger tilsluttet 10 kV systemet, skal betale til det kollektive 0,4 kV net samtidig med at de selv ejer et sådant net bag ved 10 kV tilslutningen og ikke benytter det net de nu skal betale til.

4.2. Byggeklodstankegangen

Byggeklodstankegangen er en metode til at allokere omkostninger til de kunder som giver anledning til dem og er derfor en beskrivelse af hvorledes omkostninger allokeres. Det bekymrer Dansk Fjernvarme, at det anføres, at byggeklodserne kan sammensættes på forskellig vis og at man kan tilføje og fjerne byggeklodser. En byggeklods kan forhåbentligt kun tilføjes såfremt kunden giver anledning til denne omkostning og fjernes såfremt kunden ikke giver anledning til en omkostning. Associationen til at byggeklodser kan sammensættes i leg som det passer netselskaberne forekommer ikke hensigtsmæssig.

Beskrivelsen af allokeringen af de 25 % af omkostningerne til effektprisen er ikke tydelig og kapitel 5.4 skaber ikke klarhed over om fordelingsmetodikken er rimelig. Som udgangspunkt må det være sådan, at 25 % af de samlede kWh-omkostninger deles med det samlede effektbehov inkl. effektbehov til underliggende net og kunder som ikke skal betale for effekt for at finde den korrekte betaling i kr./kW. Sådan er det ikke fremstillet i metodeanmeldelsen, hvor nævneren ved beregning af effektprisen opgøres som den abonnerede effekt, der er opgjort for kundekategorien. Hvis der med kundekategori kun menes de forbrugere som skal betale effektbetalingen vil metoden ikke bliver omkostningsægte.

Den variable betaling for de forbrugere som skal betale for effekten må fastlægges til resterende omkostninger efter fradrag for 25 % til effektbetaling delt med det samlede kWh

salg. For de kunder som ikke skal betale for effekten må deres samlede variable betaling udregnes ved at summere deres "fiktive" betalingen til effekt og den variable "fiktive" betaling og derefter dele summen med elsalget til kunder uden effektbetaling. Dette burde være den korrekte metode, men det er ikke den der lægges op til. I dette høringssvar bilag 1 er et eksempel på hvorledes Dansk Fjernvarme fortolker DE metoden sammenlignet med en mere korrekt metode. Det er Dansk Fjernvarmes vurdering, at den fremlagte metodik blot opretholde den forvridning der eksisterer i dag mellem forbrugere med høj benyttelsestid og forbrugere med lav benyttelsestid og at systemet bliver dermed ikke er omkostningsægte.

Den lidt lavere variable tarif for de store kunder med kapacitetsbetaling vil alt andet lige for fjernvarmeselskaber medføre et større elektricitetskøb, idet elektricitets forbrugende varmeproduktionsanlæg på marginalen fremmes i forhold til kraftvarmeanlæg og kedler baseret på brændsler. Dette giver elnetselskabet en yderligere indtægt og øger forvridningen samt mindsker omkostningsægteheden i systemet jf. metoden.

Afbrydelige kunder bør ikke betale for effekten, idet deres effektbehov ikke bør indgå i beregningerne, når nettet dimensioneres og forstærkes.

4.3 Opgørelse af tarifieringsgrundlaget

Ingen bemærkninger

4.4 Fordeling af tarifieringsgrundlaget på kundekategorier

Ingen bemærkninger

4.5 Tarifstruktur og fordeling af omkostninger på priselementer

Dansk Fjernvarme har den generelle holdning at elektricitet som føres ud af et net skal opkræves de omkostninger de giver anledning til i forhold til den kapacitet de beslaglægger (faste omkostninger) samt de variable omkostninger der er ved transport af elektriciteten ud af nettet. Det betyder at transport fra et overordnet net til et underordnet net (Import) skal ansues på samme måde som et forbrug. Det betyder også at elektricitet som sendes ud af nettet i retning mod et højere spændingsniveau (eksport) tillige bør ansues som et forbrug, som bør tarifieres på samme måde som øvrigt forbrug i samme net. Modtagere af den eksporterede elektricitet bør betale for transporten i nettet frem til eksportpunktet. Da det er vanskeligt at finde den forbruger som kan betale denne regning, bør det i stedet være de producenter, som giver anledning til, at der må eksporteres elektricitet ud af nettet, som betaler transporten herfor. Modellen som Dansk Energi fremlægger indeholder ikke en sådan betaling for transport af eksporteret elektricitet, men vælter i stedet betalingen over på forbrugere uanset at disse ikke modtager en ydelse herfor. Dette er en klar mangel ved det tarif system som fremlægges. Den indfødningsstarif som producenterne pålægges til betaling for indfødnings til transmissionsnettet bør afskaffes og omdannes til en tarif som dækker de transportomkostninger som produktionen afstedkommer til eksport ud af netsystemet. Kommer der yderligere en transport fra det overordnede transmissionsnet ud af landet bør omkostningerne til denne transport tillige pålægges de producenter som leverer til det overordnede net.

5.1 Tidsdifferentierede tariffer

Dansk Fjernvarme hilser tidstarifferne velkommen, idet de elforbrugende anlæg som fjernvarmesystemer etablere til varmeproduktion langt hen af vejen vil indoperere tarifferne på timebasis i budgivningen. Tilsvarende forbrug burde der indføres tidstariffer for produktion til betaling for transporten når der eksporteres jf. bemærkningerne til afsnit 4.5.

Sammensætningen af tarifferne for C kunder samt for A og B kunder forekommer ikke objektiv. C kunders belastning forplanter sig op igennem spændingsniveauerne og dermed vil de også påvirke de overliggende spændingsniveauer. Dermed bliver det urimeligt at C kunder kun har spidslast i 4 timer sammenlignet med A og B kunder som pålægges spidslast i 15 timer om vinteren. C kunders sommerrabat fra kl. 6 til kl. 17 samt fra kl. 21 til kl. 24 virker tillige urimelig på hverdage. Sammensætningen af tidstarifferne efterlader et billede af rabatter til individuelle forbrugere på bekostning af erhvervskunder, på samme vis som opleves i forbindelse med de tilslutningsvilkår som var i høring for nylig og det er ikke kønt.

5.2 Rådighedstarif og rådighedsbetaling

Behovet for at opkræve en rådighedstarif samt en rådighedsbetaling skyldes alene, at det nuværende tarifsystem ikke er omkostningsægte, hvilket der rådes bod på ved at opkræve rådighedsbetaling fra egenproducenter. Egenproducenter burde i udgangspunktet betale omkostningsægte tariffer for de ydelser de modtager fra nettet inkl. for den kapacitet som stilles til rådighed og dermed ikke rådighedsbetaling.

5.3 Abonnementer

Ingen bemærkninger

5.4 Effektbetalinger

De fremviste belastningskurver som viser at kunder på A-niveau har en meget flad forbrugsprofil i forhold til kunder på C-niveau, dvs. betydelig højere benyttelsestid dokumenterer bemærkningerne til kapitel 4.2, samt rimeligheden i at den "Korrekte metode" jf. bilag 1, bør anvendes når effektbetalingen fastlægges frem for en metode, hvor kunder med høj benyttelsestid fastholdes i en høj betaling.

Når der anvendes ord som "fordeling", "helhedsvurdering", "balanceret måde", "uhensigtsmæssig store udsving" samt "Rimelig og håndterbar måde", dækker det over, at metoden bevæger sig væk fra omkostningsægtehed. At benytte elkedler som eksempel på unødige omkostninger er misvisende, idet elkedler er afbrydelige og dermed ikke bør opkræves en effektbetaling, da de ikke belaster nettet i en knaphedsperiode eller afstedkommer omkostninger til netforstærkninger.

6 Beregning af basistariffer, basisabonnementer og effektpriiser

Den væsentligste indvending imod metoden er som tidligere nævnt at vandfaldsdelingen til de underliggende niveauer foretages inden omkostningerne til effektbetaling beregnes,

dvs. det effekttræk de underliggende net påvirker de overliggende med indgår ikke i opgørelsen af omkostningerne til effekt. Dermed opretholdes et forvridende og ikke omkostningsægte betalingssystem.

Den anden væsentlige indvending er som nævnt, at den elektricitet som eksporteres ud af systemet ikke behandles på samme måde som forbrug, dvs. det forbrug der er tilbage efter eksport må betale for omkostningerne til denne transport.

6.1 Bruttotræk som grundlag for forbrugstariffer og effektbetaling

Ingen bemærkninger

6.2. Beregning af tidsdifferentierede tariffer

Det fine ord "skaleringsfaktor" synes at dække over en forholdsvis simpel fordelingsfaktor som fastlægger gulerod og pisk. Det er der ikke noget galt i, men det er ærgerligt med den ensidige fokusering på forbrugsprofiler, da tidstarifferne ikke nødvendigvis afspejler belastningerne i nettet, idet produktion ikke indgår i opgørelsen af netbelastningen.

Dansk Fjernvarme har tidligere i dette høringssvar været inde på, at den del af produktionen som eksporteres burde anskues som forbrug og tarifieres på samme måde. Tidstarifferne kommer derfor desværre ikke til at afspejle belastningerne i nettet og kommer derfor heller ikke til at levere ægte omkostningsægte incitamenter til forbrugsfleksibilitet. Det er dog et skridt i den rigtige retning, som det har taget næsten 20 år at genindføre efter afskaffelsen af 3-ledstarifferne for næsten 20 år siden.

Gulerod og pisk i bør være lige store omsætningsmæssigt, tilsvarende motivationstariffer i fjernvarmesystemer, således dette handler om forbrugerne, og ikke giver mulighed for indtjeningsoptimering hos elnetselskaberne. Et sådant princip kunne overvejes og ville være klædeligt for systemet.

6.3 Beregning af effektbetaling

Effektblokke er noget vrøvl. Hvorfor kan der ikke afrundes som normalt med 1 decimal, dvs. 3,7 MW betaler for 3,7 MW? Dette komplicerer systemet og er et dårligt skjult forsøg på at få de store kunders effekttræk til at se større ud end de er, samt maksimere betalingerne herfor. Skal logikken følges bør små kunder tillige tillægges et effekttræk på 0,5 MW, som er mindste blok. Andet vil være urimeligt. At fastlægge forskellige decimaler samt etablere et forkert afrundingssystem for visse tilslutningsniveauer er et udtryk for diskriminering og bør ikke tillades.

6.4. Opbygning af de forskellige tariffer og abonnementer samt varianter heraf.

Ingen bemærkninger

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere på forslaget.

Side 10/11

Med venlig hilsen

John Tang, Chefkonsulent
Dansk Fjernvarme
jt@danskfjernvarme.dk
Tlf: +45 24 42 88 84

Bilag 1.

Side 11/11

Eksempel på omstilling fra variabel tarif til system med effektbetaling			
Betalingsystem effekt og variable priser:		DE forslag*	Korrekt metode**
Omkostninger kWh	kr.	1.000.000	1.000.000
Salg af elektricitet	kWh	10.000.000	10.000.000
- heraf til store kunder m effektbetaling	kWh	5.000.000	5.000.000
- heraf til mindre kunder	kWh	5.000.000	5.000.000
Effektbehov store kunder	kW	1.000	1.000
Effektbehov mindre kunder inkl. underliggende net	kW	4.000	4.000
Benyttelsestid store kunder	h (fuld effekt)	5.000	5.000
Benyttelsestid mindre kunder	h (fuld effekt)	1.250	1.250
Betalinger nuværende system:			
Normal variabel pris	kr/kWh	0,10	0,10
Betaling store kunder	kr.	500.000	500.000
Betaling mindre kunder	kr.	500.000	500.000
Indtægter i alt nuværende system	kr.	1.000.000	1.000.000
Betaling i system med effektbetaling			
Andel effektbetaling		25%	25%
Effektbetaling i kr.	kr.	125.000	250.000
Effektbetaling per kW	kr/kW	125	50
Variabel betaling ved fuld effektbetaling	kr/kWh	0,075	0,075
Betaling store kunder effekt	kr.	125.000	50.000
Betaling store kunder variabelt	kr.	375.000	375.000
Betaling store kunder i alt	kr.	500.000	425.000
Pris mindre kunder for effekt	Kr.		200.000
Betaling mindre kunder variabelt	kr.	500.000	375.000
Betaling mindre kunder i alt	kr.	500.000	575.000
Variabel tarif forbrugere uden effektbetaling	kr/kWh	0,10	0,12
Samlet betaling i system med effektbetaling	kr.	1.000.000	1.000.000
* Efter DE metode fastlægges den variable betaling først og herefter beregnes effektbetaling for store kunde			
** Ved korrekt metode allokeres 25% af alle omkostninger til effekten. Kunder uden effektbetaling får beregnet variabel kr./kWh tarif inkl. effektbetaling			